

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2026-66700 van:

De heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op De Woenselse Poort, afdeling Volte 1B, onderdeel van GGzE, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 10 maart 2026 een klaagschrift, met schorsingsverzoek en schadevergoedingsverzoek, gedateerd op 10 maart 2026, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen de maatregel tot verplichte zorg in de vorm van beperking van een kamerprogramma van 7 maart 2026.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, patiëntenvertrouwenspersoon, hierna te noemen: 'PVP'.

Het schorsingsverzoek is afgewezen na toetsing van het verzoek door de klachtencommissie op 11 maart 2026.

De klachtencommissie ontving een verweerschrift van mevrouw XXXX, regiebehandelaar, op 16 maart 2026. Als bijlagen ontving de klachtencommissie de beslissing en mededeling verplichte zorg d.d. 8 maart 2026, dagrapportages 6 maart t/m 12 maart 2026, dagrapportages 12 maart t/m 16 maart 2026. Nagestuurd werd op 17 maart uit eigen beweging: het zorgplan, gedateerd november 2025.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 19 maart 2026. Klager nam telefonisch deel, nadat deelname via beeldbellen niet mogelijk bleek. PVP, regiebehandelaar en mevrouw XXXX, jurist van GGzE, waren aanwezig. Verder waren aanwezig leden en de secretaris van de klachtencommissie.

Op 19 maart 2026 werd een Aantekening Mondelinge Uitspraak (een verkorte uitspraak: AMU) verspreid onder belanghebbenden.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op:

- De beslissing van 7 maart 2026 tot verplichte zorg in de vorm van een gesloten kamerprogramma.

3. Standpunt van klager

Volgens het klaagschrift vindt klager het onterecht dat hij in een gesloten kamerprogramma is geplaatst.

Klager schrijft: *"Ik zit in gesloten kamerprogramma omdat ik afwas heb geweigerd. Op het moment dat ik op kamer ben gezet, ben ik niet gezien door een psychiater of psycholoog.*

Maandags is dit verlengd, zonder met mij in gesprek te gaan. Er is mij gezegd dat een psychiater of arts niet hoeft te komen. Ik weet dat dat onzin is. Zaterdag is iemand om 2 uur 's nachts gekomen om mij te zien. Hij vroeg of ik in gesprek kon komen, maar dat lukte niet op dat tijdstip. Zondag heb ik 5 of 6 keer gevraagd voor psychiater of arts om mij te zien, maar dat is niet gebeurd.

Ik heb niets op schrift gekregen van het kamerprogramma, ik weet dat dit wel moet. Ik heb 3 keer gevraagd voor een klachtformulier, maar dat is steeds geweigerd. Ik wil schadevergoeding en zo snel mogelijk uit kamerprogramma."

Ter zitting vertelt klager dat hij geen kans krijgt om in contact te komen, als aan klager wordt voorgelegd welke voorwaarden worden gesteld aan afschalen van de beklagde maatregel. Klager heeft daartoe aan zijn PVP een lijst gestuurd waaruit zou blijken dat klager uitsluitend twee keer per dag, bij het verstrekken van zijn maaltijd, contact heeft via het luik in zijn kamer.

De PVP licht ter zitting toe dat klager in zijn optiek niets verkeerd heeft gedaan, dat zijn gedrag goed was ten tijde van het opleggen van de beklagde verplichte zorg, en dat dit tot op heden eveneens zo is.

Klager verzoekt de klachtencommissie om zijn klacht gegrond te verklaren en aan hem schadevergoeding toe te kennen.

4. Standpunt van verweerster

Verweerster verzoekt de klachtencommissie om de klacht ongegrond te verklaren.

Verweerster verklaart dat het niet juist is dat klager het beklagde kamerprogramma kreeg doordat hij weigerde de afwas te doen. Daarbij laat verweerster weten dat klager een uitgebreide voorgeschiedenis heeft van geweldsincidenten. Ook binnen de instelling waar klager momenteel is opgenomen, hebben zich frequent verbale en fysieke agressie-incidenten voorgedaan.

Verweerster geeft in haar verweerschrift aan dat, en beschrijft de manier waarop, de verplichte zorg in de vorm van het opgelegde gesloten kamerprogramma op de manier is gegaan die voldoet aan de eisen die de wet hieraan stelt. Klager was op de betreffende dag hoog in de spanning, hij weigerde rustig in gesprek te gaan, hij was luid en sprak door anderen heen en was dwingend in contact. Doordat klager weigerde in samenwerking te komen, na het aanbieden van medicatie, heeft de dienstdoende arts de verplichte zorg aangezegd.

Vanwege onvoldoende samenwerking is klager tot op het moment van de mondelinge behandeling van zijn klacht, op 19 maart 2026, nog steeds in het gesloten kamerprogramma.

Verweerster vertelt ter zitting dat klager door een zorgverantwoordelijke is gezien op dinsdag 10 maart. Op die dag is de aanzegging uitgereikt, wat in principe binnen 24 uur dient te gebeuren maar wat achterwege was gebleven. Klager heeft desalniettemin de weg naar de klachtencommissie gevonden, waardoor hij niet door die omstandigheid in zijn recht is geschaad, aldus verweerster.

Verweerster licht toe dat klager voor het tiende jaar op de afdeling in De Woenselse Poort verblijft, waardoor een onafhankelijke psychiater lastig te vinden is (door omstandigheden die in de afgelopen jaren hebben plaatsgevonden).

Over de contactmogelijkheden laat verweerster ter zitting weten dat de afspraken zijn dat klager op zijn bed gaat zitten, en blijft zitten, als de deur van zijn kamer opengaat. Het contact gaat heel wisselend, zegt verweerster: als klager niet op bed blijft zitten, wordt de deur weer gesloten. Vanwege verbale agressie wordt ook het contact verbroken.

Bovendien blijken messen verdwenen te zijn. Klager heeft een mes gevonden, maar pas na enige tijd, aldus verweerster.

Al met al is de situatie nog niet zodanig dat het gesloten kamerprogramma kan worden beëindigd.

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft geconstateerd dat aan klager Tbs met dwangverpleging is opgelegd. Op grond van artikel 10:3, onder x van de Wvzgz kan klager over een beslissing over de uitvoering van verplichte of gedwongen zorg een klacht indienen bij de klachtencommissie. De klachtencommissie is bevoegd om de klacht van klager te beoordelen.

Ten aanzien van de klachten met betrekking tot het beperken in het recht van de bewegingsvrijheid is de klachtencommissie bevoegd.

6. De beoordeling van de klachten

Verplichte zorg of behandeling is een ingrijpende inbreuk op het zelfbeschikkingsrecht en de lichamelijke integriteit van een patiënt. Om die reden dienen zowel procedurele als inhoudelijke waarborgen in acht te worden genomen alvorens te kunnen overgaan tot het verlenen van verplichte zorg, in casu de maatregel om aan klager verplichte zorg op te leggen in de vorm van een gesloten kamerprogramma vanaf 7 maart 2026 tot heden.

Ten aanzien van deze maatregel om het recht op de bewegingsvrijheid van klager te beperken, is het de klachtencommissie duidelijk geworden dat de maatregel naar aanleiding van de gebeurtenissen op de datum van het opleggen, 7 maart 2026, niet kon worden voorkomen.

Ook al beweert klager dat hij niet is gezien door een arts en daarnaast dat hij geen aangelegingsformulier, althans niet tijdig heeft ontvangen, is de klachtencommissie toch overtuigd geraakt van een manier van handelen ten opzichte van klager door de zorgmedewerkers die is verlopen volgens de eisen die de wet hieraan stelt. Een dienstdoende arts is 's nachts langsgelopen op de bewuste 7 maart. Op dat moment lukte het niet om in contact te komen. Klager is van mening dat dit komt doordat de nachtdienst aan klager medicatie heeft verstrekt en door het tijdstip (in de nacht). Hoewel de klachtencommissie zich wel kan voorstellen dat dit een lastig tijdstip was, heeft men desondanks getracht om met klager in contact te komen. Wat de uitreiking van het aangelegingsformulier betreft overweegt de klachtencommissie dat dit binnen een redelijke termijn dient te geschieden. Daaraan voldoet de uitreiking in het onderhavige geval. Klager heeft bovendien zeer snel zijn klachtrecht geformaliseerd, zoals blijkt, waardoor klager ook niet in zijn recht is geschonden doordat het aangelegingsformulier later dan wenselijk zou zijn is uitgereikt.

Ook al is klager van mening dat hij niets heeft gedaan, zijn optreden is aantoonbaar intimiderend en (verbaal) agressief geweest sinds het gesloten kamerprogramma is opgelegd tot op heden. Ook ter zitting vertoont klager geen samenwerkingsgericht gedrag. Als ter zitting de regiebehandelaar op verzoek van de voorzitter van de klachtencommissie nogmaals de voorwaarden opnoemt die tot gevolg zullen hebben dat het gewraakte kamerprogramma kan worden afgeschaald, roept klager hier doorheen. Hij "weet dat zij liegt", onder meer omdat hij volgens eigen zeggen medicatie niet geweigerd heeft en klager spreekt van "spookverhalen". Bovendien verklaart klager ter zitting dat hij zich aan alle genoemde voorwaarden heeft gehouden en er sowieso geen aanleiding is geweest om een gesloten kamerprogramma opgelegd te krijgen.

De klachtencommissie stelt vast dat uit de overgelegde stukken en tijdens de mondelinge behandeling van de klacht blijkt dat juist op uiterst zorgvuldige wijze en met veel geduld met klager (en dat al gedurende langere tijd) wordt omgegaan. Bijvoorbeeld wordt tijdens het gesloten kamerprogramma

rekening gehouden met deelname aan de Ramadan door klager, waardoor afspraken zijn gemaakt om klager niet elk kwartier te storen, met name wanneer hij slaapt.

Ook wordt klager tweemaal per dag bezocht, althans van maandag tot en met vrijdag, door de regiebehandelaar, waarbij getracht wordt om dit met de deur open te doen. Daarnaast wordt ieder uur geprobeerd om face-to-face of fysiek contact te maken, mits verantwoord. Verder wordt sinds enige tijd geprobeerd om klager over te laten plaatsnemen naar een omgeving waar hij beter kan worden behandeld. Daar is althans een voorstel voor gekomen dat met klager is besproken. Dit is naar de wens van klager. Er wordt gekeken op welke manier uit de huidige situatie gekomen kan worden, met klager en daarover vindt ook overleg plaats met zijn advocaat.

De klachtencommissie is met de zorgmedewerkers van oordeel dat het gesloten kamerprogramma structuur kan bieden aan klager en dat minder ingrijpende maatregelen sinds 7 maart jongstleden niet mogelijk blijken te zijn, door het gedrag van klager. Zolang klager weigert in contact te komen, kan de huidige situatie niet veranderen. De klachtencommissie is overtuigd geraakt van het ernstig nadeel dat bestaat voor klager en diens omgeving waardoor het gesloten kamerprogramma de veiligheid bevordert van personen en goederen. De commissie komt tot het oordeel dat de beklagde maatregel doelmatig, subsidiair en proportioneel is.

De klachtencommissie kan zich goed voorstellen dat het moeilijk is voor klager om zich tot de beklagde maatregel te verhouden en dat hij liever zijn vrijheden wil hebben. De commissie spreekt daarom de hoop uit dat klager inziet dat hij met behandelaars wil gaan samenwerken, wat diens situatie zeker zal verbeteren.

De klachtencommissie acht de klacht derhalve **ongegrond**.

De klachtencommissie **beveelt** het volgende **aan**. De huidige situatie van klager dreigt uitzichtloos te worden. Het kan niet zo zijn dat deze situatie leidt tot een impasse waardoor langdurige eenzame opsluiting dreigt. Dit zou het onwenselijke gevolg kunnen zijn dat ontstaat als klager en diens omgeving, zoals nu het geval is, uitsluitend door het gesloten kamerprogramma veilig kunnen blijven.

7. Beslissing

De klachtencommissie verklaart:

- de klacht van klager met betrekking tot de maatregel in het kader van verplichte zorg in de vorm van het opleggen van een gesloten kamerprogramma van 7 maart 2026

ONGEGROND.

Nu de klachtencommissie de klacht van klager ongegrond verklaard heeft, komt zij niet toe aan het toekennen van schadevergoeding.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 2 april 2026 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX en de heer XXXX, psychiater, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.